

VÁRI ATTILA

Kankalinfütty

A Súrlott Grádicsnál sokáig nézegették a kockás füzetlapot, amelyet a sekrestyés hozott, s amelyiken magyarul az állt: *Kankalin testvériség lovagrendje*. Latinul: *Fraternitas Equestrorum Primulae Veri*. Mindez a környék lovagrendjeinek Mária-napi felvonulása után történik, napokkal később, hogy mindannyian beléptek az akkor még nevesincs szövetségbe.

Ez a felvonulás volt az oka annak, hogy aztán szabókkal tárgyaltak, majd papot kerestek, s hogy lehetőleg tájékozottak is legyenek lovagrend-ügyekben, napidíjjal alkalmazták a csapos unokaöccsét, aki hordozható számítógépével, amit a temetőőr következetesen lakk topnak nevezett, a világhálón nevet keresett számukra, s tudásuk bővítéséhez szemelvényeket olvasott fel a hálón föllelhető titkos társaságokról. Doktor Amadé, a Békai Pál által felkért, s a társaság részéről jóváhagyott választott jogtanácsosuk figyelmeztetésére tették.

– Olyan nevet kell találniuk – mondta –, amelyen nem szerepel máshol, és jó figyelni arra is, hogy isten szerelmére, nehogy valami trágárságot jelentsen egy másik nyelvben.

Eredetileg a SZITTYÁK SZÉKELY LOVAGRENDJE került volna bejegyeztetésre, ám találtak szittyát is, székeltyt is a világhálóra föltett lovagrendek sorában, s az öreg falusi papnak köszönhetően még ott helyben, a templomkertben megszavazták, s jogászuk tanácsára jegyzőkönyvezték is, hogy egyhangúlag a Kankalint választották. Valójában kankalinfütty lett volna, de a *sibilus* – latinul fütty, s a kankalin neve, a *primula veris*, olyan hosszú lett, *Fraternitas equestrorum sibilus primulae veri*, hogy az asszony, aki a zászló hímzését vállalta, nem tudta jól beosztani a címerpajzs köré a betűket. Latin megnevezés kell, nélküle a testvériség olyan lenne, mintha a kancsi bélyeggyűjtők megyei protestáns egyesületének lennének a tagszervezete, mondta az öreg pap, aki vállalta, hogy a zászlóanya által fölkinált lobogót beszenteli majd, ha rákerül a sor, s hosszas tanácskozás után kiszavazták a füttyöt.

Papot nehezen tudtak beszerezni, mert a sekrestyés hiába beszélt a plébánosával, mert azzal a hírrel tért vissza a Súrlott Grádicshoz, hogy nem vállalja, mert bizonyíthatóan reformátusok is vannak a testvériség tagjai között, s a katolikus lovagjelöltek sem gyónnak, áldoznak rendszeresen. De a sekrestyésnek a vásárnap i sörözés végén eszébe jutott, hogy messze, a világvégén túl, van egy aprócska termetű nyugdíjas pap, s az tartozik is neki, így aztán a társaság többnap i elő-

készület után, a következő kedden, amikor a vámosok és pénzügyőrök bejelentett ellenőrzést tartottak a Súrlott Grádicnál, elindultak.

Baloghné, a tulaj felesége, aki vállalta a zászlóanyaságot, egy fedeles kosarat megpakolt finomságokkal, s a társasághoz rendelte, amolyan fegyverhordozóként a csapost.

Megállapodtak egy utazási irodával, mert a temetőőr ragaszkodott, hogy négykerék-meghajtású kisbuszt béreljenek, s elhivatottságuk tudatában neki-vágtak az útnak.

Az istenháza hatalmas volt, de a falu olyan jelentéktelenül kicsinek tűnt, ahogy felbukkantak kulipintyói a kanyar után, hogy Ötödik Békának az volt az érzése, hogy egy széles hólapáttal be lehetne taszítani mindet a templomba. A bérelt terepjáró-kisbusz vezetője nem akart tovább menni, azt kiabálta, hogy ez nem út, hanem patakmeder, s amikor a borraivaló láttán megnyugodott, azt mondta, hogy a vadalmafa árnyékában, a kő-itatóvályús forrásnál megvárja a társaságot. A kompánia tehát gyalog indult neki a vízmosásos útnak. Az öreg papot keresték, akiről a sekrestyés rengeteget mesélt, s aki a püspök tiltása ellenére ide húzódott vissza, mert nem akart a szeretetházban tétlenkedni.

Szántásnak, vetésnek nyoma sem volt, ha csak nem terméskövet vetettek abban az évben, s a domboldalak olyan furcsán suvadtak, rétegeiket mutatva a külvilágnak, hogy a pedellus meg is jegyezte:

– Egyszer, amikor boldogult feleségem a napon felejtette a csokoládés vaníliatortát, annak a lapjai csúsztak szét ilyenformán a kakaós krémen.

Azért vágtak neki az ismeretlennek, ahová Bognár, a temetőőr, a Túlvilági Hang Temetkezési Vállalat tulajdonosa sajnált volna a Bécsből hozott fekete Mercedesekkel jönni, mert titkos tanácskozásuk összefoglalójaként, a sekrestyés kimondta a kimondandót:

– Az eddigi megtapasztalásunk, a szerzett ismeretek alapján állíthatjuk tehát, hogy egy titkos lovagrendnek kellene hogy legyen saját papja, de leginkább valamilyen szerzetese, vagy kanonokja, s ha a mi plébánosunk szégyenszemre nem vállalja, akkor isten neki fakeszt, jöjjön, aminek jönni kell.

A dolog azzal kezdődött, hogy valami francia testvériség nagymesterének érkezése alkalmából, ünnepi felvonulást rendeztek Mária napján a környékbeli lovagrendek. Hatalmas zászlók alatt vonultak a kék, zöld, püspöklila, fekete, fehér egyenruhájukban, de a Meszticz-féle fűszerkereskedés hajdani hordárja, aki nem unta el az ácsorgást, azt állította a törzsasztalnál, hogy tiszta vörös egyenruhában is vonultak lovagok.

– Közöttük egy hordó méretű asszonyság, akin úgy állt a rend egyenruhája, mint tehénen a gatyá, s akinek hatalmas mellei között úgy prüttykölődött ide-oda a kereszt, mintha a malomköveivel meg akarta volna őrölni – mondta.

Már napok óta érlelődött Ötödik Békaiban az elhatározás, de csak amikor már tisztán látta a célt, akkor jelentette be a társaságnak, hogy lovagrendet fognak

alapítani, s mert már tárgyalt is az ügyvéddel, aki cégek, egyesületek, alapítványok bejegyeztetésével foglalkozott, úgy érezte, hogy itt az ideje elmondani mindent a törzsasztalnál. Arról ugyan nem beszélt, hogy szörnyülködve hallgatta a jogi képviselővé választott Amadé úr kiselőadását, aki telefonbeszélgetésük után már felkészülten várta, s a világhálóról szemezgetve, számítógépe képernyőjéről sorolta, hogy hányféle lovagrend van.

Ötödik Békai, nyugalmazott vasúti váltóőr érveléseinek hatására, a Súrlott Grádics törzsvendégei tehát úgy döntöttek, hogy megalakítják a világ legtitkosabb társaságát, s annak világi szervezetét, a lovagrendet. Hosszasan elvitatkoztak a fröccsök mellett arról, hogy mi is lehetne az a titok, amelyet nem tudhat meg senki, de egyetlen ötlet sem kapott kétharmados többséget a név szerinti szavazáson, így aztán Ötödik Békainak kellett kimondania a végszót.

– A legjobban megőrizhető titok az, amelyiket csak egyetlen ember tud. Az tehát a meglátásom, hogy mindenki gondoljon valamilyen nagy-nagy titokra, s esküdjünk meg, hogy még egymásnak sem áruljuk el. Uraim, ebben az esetben elég tennénk annak a követelménynek, hogy titkos társaságnak nevezhessük magunkat.

A csapos, aki fültanúja volt a vitának, és az újra és újra megismételt szavazásoknak, arra gondolt, hogy beléphetne ő is a társaságba, mert titokban nemcsak a bort és a sört vizezte, de szeszgyári emberektől szerzett alapanyaggal és az autósboltban vásárolt ioncserélt vízzel a pálinkákat is úgy meg tudta sokasítani, hogy talán Jézus Krisztusnak sem sikerülhetett jobban a kánai menyegzőn.

Az egyenruhák színének kérdésében viszonylag könnyen sikerült megegyezniük. Citromsárga köpenyük lesz, fűzőld szegélydíszítéssel, hasonló anyaggal behúzott gombokkal, s ez lesz a zászló színe is. Sárga alapon a zöld kereszt. Abban viszont nem tudtak megegyezni, hogy milyen keresztet válasszanak. A horogkereszt, nyilaskereszt eleve kiesett, de erre a sorsra jutott a máltai, a görög, a lebegő, a lotaringiai, de még a Szent Hubertusz-kereszt is, s a rajztanárt, egy másik törzsasztal tagját kellett megkérniük, hogy találjon ki nekik egy olyan keresztformát, amilyenre nem lehet senkinek a világon. De mert mindenkinek tetszett a négy lóheréből álló Szent Lázár-kereszt, arra kérték a tanárt, hogy:

– Valami ilyesmit. Lázárosat, de mégse hasonlítson teljesen – mondta Ötödik Békai, s mert ezt a kérdést már megoldottnak látta, az ügyvéd által említett Nagymester személyén töprenkedett. Arra gondolt, hogy a villamosított harangozás bevezetése miatt mély apátiába süllyedt vártemplomi harangozót azzal lehetne életesebbre kelteni, ha felajánlanák, hogy legyen ő a titkos testvériség nagymestere, amelynek jelzésére, míg a többiek lovagi köpönyegén csak a megrendelt és majdan készülő kereszt lesz araszos nagyságban, addig ő, előljáróként ugyanazt az ábrát nagyobb méretben hímeztetheti jobb mellére (kétaraszosra), mert a szintén címeres pajzsot a balja előtt tartja majd.

A kard, amelyet kötelezően viselnie kell egy Nagymesternek, újabb kérdést vetett fel. Ha fegyverhordozói minőségben tagjelöltté választanák a csapatot, ő vigye párnán?

– Halottak előtt viszik így a kitüntetést – mondta a temetőőr, aki valós szaktekintély volt ilyen témákban, s végül egyhangú döntés született, hogy a nagymesternek amúgy is kivont karddal kell mennie a lovagrend tagjai előtt, így nincs szükség fegyverhordozóra, sem pedig hüvelyre, amit valahogy rögzíteni kellene, s azzal elrontanák a köpeny reverendához hasonlatos egyszerűségét, anyagának természetes esését. Bal kézben a pajzs, amely szívét védi, a jobb kézben pedig az alumíniumból készült, de azért díszes kard, mert a reumás kezű harangozó nem vállalta, hogy a több kilós acélpengével akár csak egy percet is sétáljon. Így is nehezére esett a dolog, lévén balkezes, de a kollégium pedellusa meggyőzte, hogy mindegy, hogy a kard vagy a pajzs van a használhatóbb baljában.

Ezek után már nem volt akadálya, hogy felkeressék a falusi papot, akitől a szentelésen kívül azt is várták, hogy segítsen nevet találni a lovagrendnek, s fordítsa is latinra azt.

Kétszer pihentek meg a templomhoz vezető pár száz méteres úton, de csak egyszer bontották ki az elemózsiás kosarat, s amikor az egyórás gyaloglás végén, a templomkertben megtalálták a papot, különös, eleinte érthetetlen dolgot láttak.

A békaszájú emberkének csak egyik szeme előtt volt a vastag szarukeretes szemüveg fele, s úgy markolta, mint villanyhegesztők a védőmaszkot. A másikat a kezében tartotta, s a Meszticz-féle fűszerkereskedés hajdani hordárja, aki hajósinként sok mindent eltanult fiatal korában, éppen ajánlkozni akart, hogy egy iratkapoccsal, amellyel, ha kiegyenesítette, a protéziséből szokta a kellemetlenkedő maradékokat kipiszkálni, megjavítja a szemüveget, de nem volt szükség rá. A kézben tartott fél szemüveggel a pap olyasmit művelt, amit a társaság el sem tudott volna képzelni. Kenyeret pirított.

– Csak arra kell vigyázni, hogy mindig fókuszban legyen a kenyérke – magyarázta, s bár iszonyatosan lassan, de olyan hullámvonalakat perzselt a szeletre, mintha elektromos pirító wolfram-spirálja okozná. – Aztán megkenem fokhagymával és kész is az ebédke.

Ötödik Békai elmagyarázta, hogy miről lenne szó, s megígérte, hogy a zászlószentelésre, s az utána következő minden ünnepségre, még olyanokra is, aminek semmi köze a társasághoz, odaadják neki azt a kazulát és stólát, amelyet a sekrestyés egy Goából, az indiai portugál gyarmatról hazatért kanonoktól örökölt.

– Ojojojój – lelkendezett az öreg pap, s féllábon táncolt örömeiben. – Azt a gránátalmamintásat gondolják? – s elképzelte az aranyhímzésű, lefelé két oldalán S-alakban csavarodó indákkal díszített kazulát, a hozzávaló stólával, amelyet néha-néha a sekrestyés lakásán kézbe vehetett, s amelynek olyan illata volt, amilyent gyermekkorában képzelt el, ha a fűszerszigetek nevét hallotta.

Megbeszélték, hogy a város főterén a zászlószentelés előtt, alatt, után nem lehetséges a szentmise, ezért nem hangozhat el az *ita missa est*. Helyette háromszor a *gloria* és egyszer a *credo* szavakat fogja mondani, és felszólítja az egybegyűlteket, hogy mindenki önmagába szállva imádkozzék. Utána pedig a lovagrend élére állva, a zászlóvivő előtt haladva, a Súrlott Grádicsnál tartandó lakomára vezeti a testvériség tagjait.

– Aprópó, és mi a neve a lovagrendnek? – kérdezte, s Békainak be kellett valania, hogy az bizony még nem teljesen tisztázott.

A pap az elővilág olyan titkairól mesélt, amelyeket alkimisták, rózsakeresztesek ismertek, mint például az a köztudott dolog, hogy a skorpió öngyilkos lesz, ha tűzbe kerül. Saját mérges lándzsájával döfi le magát.

– Vagy ott van például a szalamandra, amelyik a tűzben él és a lángok táplálják, bár Arisztotelész azt mondja, hogy a szalamandra szereti a tüzet, de a tűz nem szereti a szalamandrárt. De, hogy a tűznél maradjunk, a mandragóragyökérmunkulusz sír a tűzben. Aztán ott van még a lábatlan fönixmadár, amely a levegőben költi ki tojásait, s ha már természetfeletti, de Istentől való dolgot akarunk, akkor ajánlanám a füttyölő kankalint.

– Füttyölő kankalin? – csodálkoztak az urak, s a pap felvilágosította őket, hogy ő ugyan nem hallotta soha ezt a hangot, de szavahihető emberektől tudja, hogy létezik egy óriás méretű kankalinfajta, amelyik éjjel nyitja a virágait,

– S ahogy például a kolibrik végzik a trópusokon bizonyos virágok beporzását, ennek a kankalinfélének a virágporát a szem és szaglószervek nélküli vak szarvasbogarak hordják rá a bibére, s úgy találják meg a növényt, hogy az füttyjelekkel tájékoztatja őket – mondta a pap. – Bár sokan feltételezik, hogy a virágcsészének csőszerű meghosszabbodásában keletkezik a legkisebb szellőtől is ez a csalogató hang, ugyanúgy, mint ahogy a lyukas kulcsba fújva füttyölni lehet.

A társaságnak sem a szalamandra, sem a mandragóra, de még a fönix sem tetszett, s csak helyeselni tudtak, amikor a harangozó, akinek nem tompult el a hallása, sőt, mi több érzékeny lett a szépen csengő hangokra, azt mondta, hogy szerinte a kankalinfütty olyan mágikusan hangzik, hogy ennél jobbat a csapos unokaöccse sem találna a gépével.

– Szeretnék kérni valamit a sekrestyés úrtól – mondta a pap olyan alázattal, mintha valami lehetetlent akarna. – Arra kérném, hogy egy időre adja kölcsön nekem azt a könyvet, amivel az ágylábát támasztotta ki.

A sekrestyés pontosan tudta, hogy miről van szó. Hiszen ébredés után, ha már elég világos volt a szobában, s lenézett a földre, hogy a papucsát keresse, akaratlanul is azt olvasta a kötését vesztett könyv első lapján: Joannes Reuchlin De Arte Cabalistica libri tres. S mert amúgy sem értett latinul, így fogalma sem lehetett a kabala művészetéről, amit e könyv ígért, s mert a fűszeres hordár megfogadta, hogy fűréssel egy ugyanolyan vastag deszkadarabot pótlásnak, a sekrestyés beleegyezett.

Rengeteg dolguk akadt a következő napokban. El kellett fogadniuk a lovagrend alapító okiratát, pecsétnyomót rendelni, próbálniuk kellett a szabónál, de Baloghné, a tulaj felesége, immáron zászlóanyai minőségében, úgy rendelkezett, hogy a szabó behozhatja az összefércelt köpenyeket, s hátul, az italraktárban, ahol azt a nagy kristálytükröt őrizte, amelyet a deportálás után egy zsidó család kifosztott házából hozott el az akkori cselédje, nyugodtan dolgozhat.

– A biliárdasztalon akár vasalhat is tőlem – mondta a szabónak. A biliárdasztalon, amelyet azért küldött nyugdíjba, mert az adóhivatali ellenőr nem akarta elhinni, hogy a vendégei pénzben játszhatnak, de nem pénzért használják a kottas öreg jószágot, s így bevétel sem származik általa.

Megkezdődött az alapító okirat megfogalmazása, amelyet az ügyvéd, hasonló dokumentumokból ollózott össze, de amelyben a következő dolgokra kellett választolniuk Amadé ügyvéd vázlata alapján:

STATUTUM

A Kankalin testvériség lovagrendje Alapszabálya

Mi mindnyájan, ezen alapító okirat aláírói nyilvánvalóan a Lélek indíttatásából az Egyesülési jogról szóló megfelelő román törvény és a Közhasznú szervezetekről szóló rendelkezések alapján – különös tekintettel a Súrlott Grádics íratlan törvényeire és tanítására – elhatározzuk, hogy

KANKALIN TESTVÉRISÉG LOVAGREND

név alatt egyesületet hozunk létre. Egyesületünk abszolút titkos szervezet, amelynek valós értelmét eskünk miatt elmondani nem tudjuk, de törvénytisztelő polgárok lévén, a jog és törvény megfelelésének okán megalkotjuk a Statutumot.

Lovagrendünk jogi személyisége mivoltában – különösen a Súrlott Grádics jellegének megőrzése végett munkálkodó – közhasznú szervezet.

Tisztában vagyunk azzal, hogy akár magánéletünkben, akár közösségi életünkben élhetünk a törvények kényszere alatt és élhetünk a lovagiasság szabályait megtartva is. Mi tehát a lovagiasságot kötelező életformaként szabad akaratunkból, önként vállaljuk. Gyakoroljuk a lovagi erényeket, amelyek a: szeretet, hit, remény, bölcsesség, bátorság, türelem, igazságosság, becsület, szelídség, jóindulat, irgalmasság, mértékletesség és a szemérmesség. (Hitelben lovagjaink nem fogyasztanak, csak az nem fizet azonnal, akinek számlát vezet Baloghné.)

Ezzel együtt valljuk a lovagias társulás értelmét és szükségességét, hiszen a történelmi időkben elsősorban a tisztességet szolgálták a lovagok. Mi is ezt tesszük, harcolunk, és a XXI. századi gazdasági és társadalmi viszonyokhoz igazodva; fegyverünk a lélek, és a hosszú életünkől megvilágosított értelem ereje.

A névadó virágra különös tisztelettel emlékezünk. Azért választottuk a kankalint, mert szépsége és tisztasága megható.

Deklaráljuk, hogy társaságunk nem öncélú, hanem tagjaink élettapasztalatából származó tanúságtételétől és lelkiületétől függ.

Életvitelünk egymás buzdításán alapul. Ünnepi köszöntésünk a fejbólintás, miközben magunkban azt mondjuk: kankalin.

Fentiek előrebocsátásával annak érdekében, hogy embertársaink szolgálatára vállalásainkat mielőbb végezhessük, az alábbi szabályzatot hozzuk.

Az Egyesülési jogról szóló [Ügyvéd úr írja ide, amit kell!] törvény rendelkezései alapján a „KANKALIN TESTVÉRISÉG LOVAGREND” Alapszabályát a nagykáptalan az alábbi szövegszerkezetben alkotja meg:

I.

A LOVAGREND NEVE, SZÉKHELYE

1.§

(1) Az egyesület (továbbiakban lovagrend) neve:
KANKALIN TESTVÉRISÉG LOVAGREND

a) A lovagrend neve latinul: Fraternitas Equestrorum Primulae Veri

2.§

(1) A lovagrend jogi személyiségét a Megyei Bíróság [Ügyvéd úr, ez is a magáé!] számú végzésével szerezte meg.

(2) Jogállása: közhasznú szervezet a III. fejezetben felsorolt tevékenységek végzése érdekében.

3.§

(1) A lovagrend székhelye: Súrlott Grádics vendéglő, címe a szaknévsorban.

4. §

(1) A lovagrend bélyegző lenyomata kettős körből áll. A belső, kisebb körben a lovagrend keresztje található, míg a két körív által határolt mezőben a Kankalin testvériség lovagrendje felirat található, számozottan és a lenyomat alsó középső részében nyolcágú csillag. Egy db latin feliratú ércbélyegző is használatos, ünnepélyes iratok készítésére, amelyen isten éltesse, vagy hasonló is szerepel.

(2) A pecsétnyomat festékszíne zöld.

(3) A Súrlott Grádicsnál esedékes tartozásaink aláírásához nem alkalmazunk bélyegzőt.

5.§

(1) A lovagrend jelmondata: Aquila non captat muscas

Magyarul: A sólyom nem kapkod legyek után! [ellenőrizze ügyvéd úr, mert a pedellus a kollégiumban látta valaha, de nem biztos, hogy helyesen írjuk!]

6.§

(1) A lovagrend jele: egyenes szárú Lázár-kereszt, végein kankalinokkal. Amit a rajztanár egy üveg eredeti Küiküllő menti rizlingért rajzolt. Fizetve!!!

7.§

(1) Az insignia leírása, használatának előírása a „Jelvény és Protokoll Szabályzatban” található.

- (2) A címer és a zászló használatát a „Jelvény és Protokoll Szabályzat” szabályozza. Megőrzésének helye a Súrlott Grádics raktára. Külön csomagban.

8.§

- (2) A palást viselését, az egyéb öltözködési előírásokat, Baloghné, mint a Súrlott Grádics képviselője mellett, a „Jelvény és Protokoll Szabályzat” szabályozza, valamint az az itt felejtett régebbi felirat, hogy „Megfelelő viselet és nyakkendő kötelező”. Ez látható a söntés fölötti falon.

II.

A LOVAGREND TAGOZATAI, TAGSÁGI VISZONY

9.§

- (1) A lovagrendnek három tagozata van:

- a) lovagok, a törzsasztal tagjai, foglalkozásuk szerint, a váltóőr, a pedellus, a sekrestyés, a harangozó, a fűszeres hordár, a temetőőr.
- b) más törzsvendégek, ha lehet beszélni velük
- c) dámák – Baloghné

10.§

- (1) A lovagrend teljes jogú tagjának csak valamelyik tagozatba ünnepélyesen felavatott személy minősül, ennek feltétele, hogy legalább tíz éve járjon a Súrlott Grádicsba.

11.§

A törzsasztal MINT NAGYKÁPTALAN határoz ebben

(1) 12.§

- (1) A lovagrendben az alábbi lovagi fokozatok léteznek:
- a) lovag vagy dáma
 - b) mester

III.

A LOVAGREND CÉLJA

13.§

- (1) Az alapítók szándékuk szerint:
- a) az osztrák-magyar vendéglői életmód megtartását tartják tevékenységük alapelvének, ezek keretein belül jelölik meg kitűzött céljaikat.
- (2) A célok pedig: számtalanok, különös tekintettel Baloghné főztjére

14.§

- (1) Az alapító tagok által létrehozott lovagrend az önkéntesség elve alapján alakult meg és önkormányzati elven működik, tehát a számláját ezután is mindenki maga fizeti, s akkor áll fel a törzsasztaltól, amikor akar.

IV.

A LOVAGREND TEVÉKENYSÉGE, GAZDÁLKODÁSA

15.§

- (1) A nagykáptalan megállapítja, hogy a lovagrendet elsődlegesen nem gazdasági tevékenység folytatására hozták létre. A titkosság miatt személyenként tudják a lovagok.
- (2) A lovagrend vállalkozási tevékenységet csak közhasznú céljainak elérése érdekében folytathat azzal, hogy a lovagrend a gazdálkodása során elért eredményt nem oszthatja fel, hanem azt csak és kizárólag az ezen alapszabályban meghatározott közhasznú tevékenységek megvalósítására fordíthatja, például, ha valamilyen fogadás esetén senkinek sem volt igaza, akkor a pénzeket átadják a csaposnak.

16.§

- (1) Az alapszabály megállapítja, hogy a lovagrend a megfelelő román törvény x.y. *[ügyvéd úr ezt is maga tudja!]* pontja alapján az alábbi közhasznú tevékenységeket végzi összhangban a Praeambulumban és a 13. §-ban foglaltakkal: névnapok, születésnapok megtartása, halottak napi koszorúzás stb. Például Márton-napi lúdevés.

17.§

- (1) A lovagrend tartozásaiért saját vagyonával felel. De közösködés nincs.
- (2) A tagok – a tagdíj megfizetésén túl – a lovagrend tartozásaiért saját vagyonukkal nem felelnek, például, ha valaki rendel egy kört.
- a) A lovagrend vagyona elsősorban a tagok által fizetett díjakból, jogi személyek és magánszemélyek felajánlásaiból, hozzájárulásaiból, továbbá a pályázatokból és rendezvényekből, valamint egyéb tevékenységből származó bevételekből képződik.
- (b) A lovagrend tevékenysége során pénzbeli, ingó- és ingatlanadományokat fogad el és hasznosít. Ingatlanadomány esetén megszerzi annak tulajdonjogát. A Lovagrend nem esik tulajdonszerzési korlátozás alá.
- (3) A Súrlott Grádics a lovagrend spirituális és rekreációs központja. Címe: a régebbi marosvásárhelyi telefonkönyvben
- (4) A tagok, a „KANKALIN TESTVÉRISÉG LOVAGRENDJE” tagdíjaként a Nagykáptalan által évente megállapított tagdíjat kötelesek befizetni, amit a tárgyév április hó 15. napjáig kell a lovagrend bankszámlájára teljesíteni. Amennyiben a Nagykáptalan a tagdíj újabb mértékéről nem rendelkezik, úgy az utoljára hozott határozat szerint kell fizetni.
- (5) A lovagrend bankszámláját helyettesítő elismervényt a Súrlott Grádics csaposa vezet.
- (6) A lovagrend tagja román lejt, magyar forintot- és devizát egyaránt átadhat a nevezettnek. *[Mi a helyzet ügyvéd úr, ha nyerünk a lottón, mert közösen játszottunk?]*

V.

A LOVAGREND TAGSÁGA

18.§

- (1) A lovagrend nyitott, tagja lehet minden nagykorú román, magyar, vagy külföldi állampolgár, aki
- a) az alapszabály előírásait ismeri,
- b) azokat magára nézve kötelezőnek fogadja el,
- c) csak mérsékelten politizál
- e) tiszteletben tartja a Súrlott Grádics konyhai és szellemi örökségét,
- f) Baloghné jelenlétében nem káromkodik

- g) vállalja a tagsági díj megfizetését, a borralaló mértékének betartását.
- (2) A lovagrend tagjai természetes személyek, akik részt vesznek a lovagrend tevékenységében és rendezvényein.
- (3) a lovagrendnek pártoló tagja is lehet. A pártoló tag is köteles tagdíjat fizetni, de ez italban nem rendezhető.
- (4) a lovagrend tagságáról nyilvántartást politikai okokból nem vezet.
- (5) a lovagrend közhasznú szolgáltatásaiból minden természetes és jogi személy részesülhet.

19.§

- (1) A lovagrend pártoktól független, azoktól támogatást nem kaphat, országgyűlési képviselői választásokon jelöltet nem állíthat, és nem támogathat, közvetlen politikai tevékenységet sem folytathat.

VI.

A LOVAGREND SZERVEZETE

20.§

- (1) A lovagrend legfőbb szerve a lovagok összességéből álló törzsasztal, avagy Közgyűlés, a továbbiakban Nagykáptalan.
- (2) A Nagykáptalant évente legalább egyszer, írásban a tartandó káptalani ülés előtt legalább 15 nappal a napirend közlésével össze kell hívni. De mert mindennap itt vagyunk, ez szükségtelen.
- (3) A Nagykáptalan összehívásáról a Nagymester gondoskodik.
- (4) Össze kell hívni a Nagykáptalant akkor is, ha:
 - a) a bíróság elrendeli, vagy Baloghné valamit kifogásol
 - b) a Nagytanács tagjainak legalább 1/3-a, vagy
 - c) a Nagykáptalan tagjainak egyszerű többsége az ok és cél megjelölésével azt kéri.
- (5) Az ülésekről, határozatokról jegyzőkönyv készül. A jegyzőkönyvet a jegyző vezeti és kettő felkért személy hitelesíti. Jegyzőkönyv helyett elfogadható a Súrlott Grádics napi számlája

21.§

- (1) A Nagykáptalan kizárólagos hatáskörébe tartozik:
 - a) A Nagymester választása
 - b) Az Alapszabály megállapítása és módosítása,
 - c) Az évi költségvetés meghatározása
 - d) döntés a tagdíj mértékéről
 - e) A Nagytanács (elnökség, továbbiakban Nagytanács) évi beszámolójának, és a közhasznúsági jelentésének elfogadása.
- f) Önálló tartományok létrehozása bármilyen földrajzi területen, például a Súrlott Grádics nyári-kertjében.
- g) A lovagrend más társadalmi szervezettel való egyesülésének, feloszlásának kimondása
- h) Döntés mindazokban az ügyekben, amelyet az alapszabály kizárólagos hatáskörébe utal.

22.§

- (1) A Nagykáptalan nyilvános. A Nagykáptalan határozatképes, ha azon a lovagrend tagjainak több mint fele jelen van. Annak számít az is, ha a Meszticz-féle fűszerkereskedés hajdani hordárja a túlsó asztalnál fogyasztja a cujkának nevezett italát és hozzá a füstölt

heringet, amelyet a Nagykáptalanban fogyasztani ezennel tilos.

(2) A Nagykáptalan a határozatait a jelenlévő tagok egyszerű többségének szavazatával hozza. Szavazás fejbőlintással is lehetséges.

(3) Határozatképtelenség miatt megismételt nagykáptalani ülés a megjelentek számára való tekintet nélkül határozatképes, azaz mindig.

23.§

(1) A Nagykáptalan jogi személyiségből fakadóan a nagymestert (lovagrend elnökét), és az SzMSz-ben meghatározott bizottságok tagjait szavazással választja meg. *[Ügyvéd úr, milyen huncutság ez a SzMSz?]*

24.§

(1) A Nagykáptalan határozathozatalában nem vehet részt az a személy, aki, vagy akinek közeli hozzátartozója, továbbá házastársa a határozat alapján kötelezettség vagy felelősség alól mentesül vagy bármilyen más előnyben részesül, illetve a megkötenendő jogügyletben egyébként érdekelt, ennek elkerülése, hogy tudjuk egymás dolgait. Ismerjük, hogy ki kinek a borja.

(2) A Nagytanács (elnökség), a nagymester (elnök) és a bizottságok tagjainak a megbízása határozott időre, de legfeljebb 5 évre szól. A tisztségviselők megbízása újra újabb nagykáptalani (közgyűlési), azaz törzsasztali határozattal meghosszabbítható.

25.§

(1) A lovagrend operatív ügyintéző szerve az elnökség, a továbbiakban Nagytanács, amelynek a tagjait első alkalommal a Nagykáptalan választja meg.

(2) Tagjai: a nagymester, minden tag és tisztségviselő mester és a tartományi kormányzók, a Szervezeti és Működési Szabályzatban felsoroltak szerint.

(3) Későbbiekben a Nagytanács tagjává csak az válhat, akit a Nagytanács 2/3-os többséggel a Nagytanácsba javasol.

(4) Mint közhasznú szervezet, a Nagytanács mellett működik a Szervezeti és Működési Szabályzatban meghatározott Közhasznúsági Tanács.

26.§

(1) Nagykáptalani ülések közötti időszakban a Lovagrend tevékenységét a Nagytanács irányítja. Mivel ezek azonosak a Súrlott Grádics törzsasztalával, vitának helye nincs.

27.§

(1) A Nagytanács határozatképes, ha azon tagjainak több mint fele, köztük az elnök jelen van, józan, s a rábindránátágore nevet ki tudja mondani.

(2) A Nagytanács határozatait egyszerű szótöbbséggel hozza. Hangoskodás kizárva. Ha nincs leltározás, festetés, nagytakarítás a Garádicsban, a Nagytanács ülései nyilvánosak.

28.§

(1) A Nagytanács hatásköre a közhasznú szervezetekről szóló törvény alapján:

a) Dönt minden olyan kérdésben, amely nem tartozik a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe,

b) Felelős a közgyűlés által meghozott határozatok végrehajtásáért,

c) Vezeti a lovagrend gazdálkodását, munkájához, programjaihoz anyagi fedezetet biztosít a kapott adományok mértékéig,

d) Évenként beszámol a közgyűlésnek, elkészíti a közhasznúsági jelentést,

e) Véleményt nyilvánít minden olyan kérdésben, amelyet az elnökség elé utalnak, de ez nem vonatkozhat a felszolgált ételek fűszerezettségére.

- (2) Megalkotja a teljes körű, zavartalan működéshez szükséges szabályzatokat. Kivételt képez a temetőőr okvetetlenkedő módosítási kísérlete, mert a kártyában is mindig új szabályokkal jön, ha vesztesre áll.

29.§

- (1) A lovagrend vezetője az elnök, aki a történelmi hagyományokra tekintettel a Nagymester címet viseli.
- (2) A nagymestert a Nagykáptalan választja 75%+1 minősített többséggel és csak ugyanezen minősített többségi döntéssel hívható vissza.
- (3) A Nagymester megbízatása 5 évre szól. Újraválasztása minden időkorlát nélkül lehetséges.
- (4) A Nagymester képviseli a Lovagrendet a hatóságok és intézmények előtt. Ezen jogát delegálhatja.
- (5) A Nagymester egyben a Nagytanács vezetője is. Ennek megfelelően a megalkotott szabályzatokat hatályba helyezi.
- (6) A Nagymestert bármely akadályoztatás esetén az elnökhelyettes, továbbiakban kormányzó helyettesíti.
- (7) A nagymester személyében bekövetkezett változást soron kívül be kell jelenteni az illetékes megyei főügyésznek, esetünkben a temetkezéséről mi gondoskodunk.

30.§

- (1) A Nagytanács határozatainak megfelelően a határozatok végrehajtását a Nagymester felügyeli. A kormányzó a nagymester megbízásából felügyeli a lovagrend pénzügyi és adminisztrációs rendszerét, és vezeti a tagnyilvántartást. A kormányzó a Nagytanács (elnökség) tagja.
- (2) A Nagymester a „KANKALIN TESTVÉRISÉG LOVAGRENDJE” Súrlott Grádics székhelyű lovagrendi név alatt, hiteles aláírási nyilatkozatának megfelelő aláírásával jegyzi a lovagrendet.

VII.

A TAGOK JOGAI ÉS KÖTELEZETTSÉGEI

31.§

- (1) A lovagrend tagjainak jogai:
 - a) Részt vehetnek teljes joggal a Nagykáptalan ülésein, a tisztségviselők megválasztásában, a Nagykáptalan hatáskörébe utaltaknak megfelelően.
 - b) A közgyűlésen bármely kérdésben felszólalhatnak, s javaslatot tehetnek, de evés közben nem!
 - c) Részt vehetnek a lovagrend célkitűzéseit megvalósító rendezvényeken.
 - d) A tagokat megilletik mindazon kedvezmények, amelyeket a lovagrend számukra biztosít.

32.§

- (1) A tagok kötelezettségei: a lovagrend tagja köteles végrehajtani az alapszabály rendelkezéseit, közgyűlési határozatokat, és a vezetőségi határozatokat. A lovagrend tagja köteles tagdíjat fizetni.
- (2) A lovagrend bármely tagja feladatát felajánlásból végzi. A tag a végzett munkáért ellenszolgáltatást nem kérhet.

33.§

- (1) A tagsági jogviszony megszűnése:
- a) A tag halálával,
 - b) A tag kizárásával, ha felszólítás ellenére sem tesz eleget a tagdíjfizetési kötelezettségének, vagy más kizáró ok indokával (2. bekezdés)
 - c) A tag kilépésével, amelyet írásban kell bejelenteni.
- (2) A tagot alkalmatlanná válás esetén a Nagytanács is kizárhatja, írásos határozat kézbesítésével egyidejűleg.
- (3) Az alkalmatlanság kritériumait az SzMSz határozza meg.

VIII.

LELKIÉLET

34.§

- (1) A lovagrend tagjainak lelki élete az egymással fenntartott jó viszonyban teljesedik ki. És abban, hogy régi nőügyekről nem beszélnek.
- (2) A lelki életről, a „bele nem szólunk a más dolgába” illeme, a jó modor és a vendéglátó helyet szabályozó házirend határoz részletesen.

IX.

A KANKALIN-KERESZT

35.§

- (1) A lovagrendben a „kankalin-kereszt” adományozható kitüntetésként.
- (2) A kitüntetésről és az adományozás rendjéről a „Jelvény és Protokoll Szabályzat” rendelkezik.

X.

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

36.§

- (1) A lovagrendet közhasznú szervezetként x.y. sorszám alatt a Legfelsőbb Bíróság nyilvántartja.
- (2) A lovagrend felett a törvényességi felügyeletet a hivatkozott jogszabályokkal összefüggésben a területileg illetékes főügyészség gyakorolja.

37.§

- (1) A lovagrend külön belső szabályzata rendelkezik a román törvénykönyv x.y. bekezdésében meghatározott kérdésekről, amely szabályzatok elkészítésére a Nagytanács (elnökség) számára jelen Alapszabály felhatalmazást ad.
- (2) Előbbi alapján – figyelembe véve a 28.§ (2) bekezdésben foglaltakat – a Nagytanács elkészíti a
- Szervezeti és működési,
 - Jelvény és Protokoll
 - Tartományi szabályzatot.

- (3) Minden egyéb itt fel nem sorolt szabályzat elkészítésére is felhatalmazást kap a Nagytanács, ha ilyenek a működés során szükségessé válnak.

38.§

- (1) A lovagrend valamennyi szabályzatát a „Kankalin testvériség lovagrendje Szabályzatainak Gyűjteményében” tartja nyilván.
(2) A „Kankalin testvériség lovagrendje Szabályzatainak Gyűjteménye” aktualizálása a jogi mester, egy új szabályzat közzététele és a tagokkal történő megismertetése a kormányzó feladata.

39.§

- (1) A lovagrend Nagykáptalanja megállapítja, hogy az ezen Alapszabályban nem szabályozott kérdésekben a Baloghné rendelkezései az irányadók.

40.§

- (1) A nagymester felhatalmazást kap, hogy a lovagrend itt szabályozott működéséhez elengedhetetlenül szükséges, a Nagytanács által meghatározott szabályzatokat életbe léptesse.

Ezen, módosítás után egységes szerkezetbe foglalt Alapszabályt a Nagykáptalan a Súrlott Grádicsban tartott káptalani ülésen a lovagrend elnökének személyére és székhelyére vonatkozó elhatározást elfogadta, s mint a Kankalin testvériség lovagrendje ügyvezető elnöke és nagymestere, aláírásunkkal ellátjuk.

Kelt Súrlott Grádics, az Úr megtestesülésének 2009. évében, január hónap vízkereszt ünnepén.

Kerekes József

Nagymester sk. Nyugalmazott vártemplomi harangozó, az 1951. évi téglagyári munkaverseny sztahanovistája, az 1914-es világháborúban Vitézségi érmmel kitüntetett tüzér

A váltóór rövidítéséből V. ötödik formában kiolvasott

s nevémmel ekként használatos

Ötödik Békai Pál

Ügyvezető elnök sk. Nyugalmazott MÁV és később CFR váltóór

Meghívták a helyi lap szintén törzsvendég újságíróját asztalukhoz. A harangozó, egy dosz-sziét rendezgetve, közölte vele, hogy ez most valójában sajtótájékoztató. Átadta az okirat egyik példányát, s azt mondta, hogy két dolgot szeretnének közölni a világgal, s akadozva ugyan, de a következőket olvasta: – Az egyik az lenne, hogy hivatalosan kiszámoltattuk, hogy asztaltársaságunk összesített életkora a holnapi napon pontosan nyolcszáz év, ez átlagolva a fejenkénti százharminchárom egész harminchárom tized évet teszi ki, de van ettől fiatalabb, idősebb is közöttünk. S holnap születésnapra zsúrt rendezünk itt helyben a Súrlott Grádicsnál, amelyre szeretettel meghívjuk a Rekordok Könyve szerkesztőit ezen-nel a sajtón keresztül. A második bejelenteni valónk, hogy holnap, titkos testvériségünk lovagrendje, bár céljait nem tárja fel, zászlószentelést tart, és utána, immáron hitelessé tett zászlajával, lovagi egyenruhájában jelenik meg a nyolcszáz éves ünnepségen.